

AZ ELFELEJTETT ISTEN

CREDO: „Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben, aki az Atyától és a Fiútól származik. Akit épp úgy imádunk és dicsőítünk, mint az Atyát és a Fiút. Ő szólt a próféták szavával.”

Írta: Az Úr 2013. évében Farkas László atya (a dőlt betűvel jelzett részek kivételével, melyek szemelvények és idézetek a jelölt forrásokból)

A keresztyének nagy többsége könnyebben tud az Atyához vagy a Fiúhoz fordulni, de alig tud mit kezdeni a Szentlélek Istennel. Mintha egy kicsit elfelejtkeztünk volna róla, s még a teológusok is keveset beszélnek róla. A Szentlélek „*mindig többé-kevésbé a teológia mostohagyereke volt, a Lélek dinamikája pedig rémisztő szellemjárás a teológusok szemében.*” (E. Brunner. Buch, 55) Mások legfeljebb egy személytelen erőként képzelik el, pedig a Szentlélek valóságos személy, ahogy a Katolikus Egyház Katekizmusa is tanítja:

KEK 685: A Szentlélekben hinni, annak megvallását jelenti, hogy a Szentlélek egy a Szentháromság személyei közül, az Atyával és a Fiúval egylényegű, „akit éppúgy imádunk és dicsőítünk, mint az Atyát és a Fiút”.

A SZENTLÉLEK TEVÉKENYSÉGE ÉS HATÁSAI A KEK ALAPJÁN:

Most címszavasán sorolom fel a Szentlélek legfontosabb tevékenységeit. A Szentlélek minden előzmény nélkül, a semmiből terem; halottból élővé tesz, újjá terem (KEK 715): lelki halottakból eleven Krisztus hívőt támaszt, feltámaszt; átváltoztat: a Szentlélek tűz, amely átalakít mindent, és amit nem szabad kioltani (KEK 696). A Szentlélek által történik Isten Fiának megismerése (KEK 683); Ő szólt a próféták által, de nem beszél önmagáról, hanem Krisztust tárja fel nekünk. A Szentlélek kenete letörölhetetlen a keresztség, a bérmlás és a papság szentségében, belénk nyomott pecsét, eltörölhetetlen karakter. (KEK 698) A Szentlélek ereje gyógyítja meg a betegeket, és áldja meg az embereket. (KEK 699) A Szentlélek állítja vissza a bűntől és haláltól eltorzított emberben az Atyával való hasonlóságot és dicsőséget. (KEK 705) A Szentlélek vésti belénk az új törvényt. (KEK 715) A Szentlélek fogja összegyűjteni a szétszórta és megosztott népeket. (KEK 715) A Szentlélek Mária által kezdi Krisztussal közösségbe vinni az embereket, és mindig az alázatosak az első. (KEK 725) A Szentlélek tesz tanúságot Jézusról, és vezeti el az Egyházat a teljes igazságra. (KEK 729) A Szentlélek meg fogja szegényíteni a világot a bűn, az igazság és az ítélet kérdésében. (KEK 729) A Szentlélek a legnagyobb ajándék, az első ajándék, a szeretet ajándéka, amely minden mást magában foglal. (KEK 733) A szeretet ajándékának első hatása bűneink bocsánata. (KEK 734) A Szentlélek ajándékozza nekünk a Szentháromságnak az életét. (KEK 736) A Szentlélek által adatik a visszahelyezés a Paradicsomba, a fölmenetel a mennyek országába, a visszatérés a fogadott fiúságba: az, hogy megkapjuk a bizalmat, hogy Atyánknak szólíthassuk Istent, örökösai leszünk Krisztus kegyelmének, a világosság fiainak hívják, és részesei vagyunk az örök dicsőségnek. (KEK 736) A Szentlélek által egymással és Istennel eggyé válunk. (KEK 738) A Szentlélek az imádságnak is tanítómestere. (KEK 741) A Szentlélek teszi jelenvalóvá számunkra Krisztust. (KEK 737) A Szentlélek az életszentség forrása és ajándékozója. (KEK 739) A Szentlélek az Egyházat különböző hierarchikus és karizmatikus ajándékokkal látja el, és irányítja. (KEK 768)

HOGY ISMERHETEM MEG A SZENTLELKET?

KEK 688: Az Egyház, az apostolok továbbadott hitében élő közösség a hely, ahol megismerjük a Szentlelket:

- az Írásokban, melyeket a Ő sugalmazott;
- a Hagyományban, melynek az egyházatyák mindig aktuális tanúi;
- az egyházi Tanítóhivatalban, melyet a Szentlélek segít;
- a szentségi liturgiában, annak szavai és szimbólumai által, melyekben a Szentlélek közösségbe visz Krisztussal;
- az imádságban, melyben közbenjár értünk;
- a karizmákban és szolgálatokban, melyek által az Egyház épül;
- az apostoli és hittérítő élet jeleiben – szentlelkes erőmegnyilvánulások, csodák mindig az evangelizációt kísérik. Elmaradhat, ha nem hirdetik.
- a szentek tanúságtételében, melyben Ő maga teszi nyilvánvalóvá az életszentséget és folytatja az üdvösség művét.

A SZENTLÉLEK A VÁLTOZÁS LELKE

Egyszer egy pap mesélte el, hogy elment egy imacsoporthoz, ahol megkérdezték tőle, akarja-e, hogy imádkozzanak érte, hogy megkapja a Szentlelket. Mire ő azt felelte: „Megkaptam már, amikor megkeresztelték, és amikor megbérmláltak.” Erre azok megkérdezték: „Megengedi-e, hogy imádkozzunk azért, hogy ez meg is látszódjék?” Az ApCsel 19. fejezetében azt olvassuk, hogy Pál talál néhány tanítványt Efezusban, akikről azonnal látja, hogy hiányzik belőlük a Szentlélek. Ezért megkérdezi tőlük: „Vajon megkaptátok-e a Szentlelket, amikor hívők lettetek? Azok azonban azt felelték neki: Még csak azt sem hallottuk, hogy van Szentlélek.” (ApCsel 19,2) Őket ugyanis még csak Keresztelő János keresztelte meg, de nem voltak Szentlélekbe és tűzbe merítve. **Hogy lehet azonban, hogy sok keresztyént, aki már a jézusi keresztséget kapta meg, nem jár át látható és kézzel fogható módon a Szentlélek? Vajon ők nem kapták meg a Szentlelket a keresztségben vagy a bérmlásban? De igen.** Csakhogy nem engedik működni magukban. A Szentlélek isteni személy. De mérhetetlenül tapintatos, és csak annyiban tud átformálni minket Jézushoz hasonlóvá, amennyire beengedjük az életünkbe. Hasonlóan ahhoz, ahogyan egy harmonikus házasságban idős korukra még arcvonásaikban is hasonlít egymásra a férj és a feleség. Ha egy hasonlattal kellene szemléltetni, akkor azt mondanánk, hogy **olyan ez, mint amikor a kávéba beletesszük a cukrot, de amíg nem keverjük fel, addig ugyanolyan keserűnek érezzük, mint előtte.** Az a keresztyén, aki nem figyel a Szentlélek indításaira, az üres. Az a megbérmlált, aki nem használja a Szentlélek karizmáit és nem vállal szolgálatot a Lélek erejében, az Egyházban, annál egyfajta kényszerleszállást végzett a Szentlélek, és abban szenved, vajódik a Szentlélek, míg Krisztus ki nem alakul benne. Szentlelekkeresztségnek nevezzük azt a személyes megtapasztalást, amikor felkavarodik a cukor, vagyis a bérmlásban és a keresztségben kapott kegyelmek élővé válnak bennünk, és megízésként az életet Isten Országában. *Amikor az első keresztyén közösségben ki kellett választani 7 diakónust, az apostolok azt kérték a testvérektől, hogy válasszanak ki 7 hittel és Szentlélekkel eltelt férfit, akkor azok azonnal odavitték hozzájuk Istvánt, Fülöpöt, Prokonoszt, Nikánort, Parmenászt, Timont és Nikolaszt. A közösség világosan látta, kit tölt be a Szentlélek. Akiben Krisztus lelke van, az úgy él, mint Krisztus, úgy szeret és szolgál, mint Krisztus, felragyog rajta Krisztus Jézus.*¹

¹ Vö. dőlt betűs részeket: Jose H. Prado Flores: Menjetek és hirdessétek az Evangéliumot a megkeresztelteknek!, Marana Tha, Budapest, 1999, 81.

HOGYAN LEHET A MIÉNK A SZENTLÉLEK?

Láttuk, hogy a Szentlélek ajándékozása megváltoztatja lényünket, olyannyira, hogy kívülállók számára nyilvánvaló lesz, hogy valami történt az életünkben. Egy mélyen depressziós alkatú, emó stílusú lány befogadta Isten szeretetét, és a savanyú arcból egy csodaszép mosolygós lánnyá varázsolta őt, akinek az öltözködése is annyira nőiessé vált, hogy minden fiú beleszeretett. De mi a feltétele annak, hogy ez a változás a miénk legyen? Mit kell tennünk érte? Mennyibe kerül? Válasz: *nekünk már semmibe sem kerül, mert Jézusnak már életébe került, hogy megszerezze nekünk.* Ez volt életének a legnagyobb ajándéka számunkra, és abba halt bele, hogy emberi természetünkbe öntesse Szentlelkét. Jézus szavai szerint egyetlen feltétele van a Szentlélek befogadásának, az, hogy kérjük: „Mindenki, aki kér, kap, aki keres, talál, aki zörget, annak ajtót nyitnak. **Közületek melyik apa ad a fiának követ, amikor az kenyeret kér? Vagy ha tojást kér, akkor talán skorpiót ad neki? Ha tehát ti, bár gonoszok vagytok, tudtok jól adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja Mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.**” (Lk 11,9-13) Jézustól tudjuk, hogy van egy kérés, aminek a Mennyei Atya soha nem tud ellenállni, ez pedig, amikor a Szentlelket kérjük tőle. Vajon engedelmeskedünk neki? Kérjük? Talán ritkán. Pedig amit pünkösdkor cselekedett, Péterben és a többi tanítványban, azt benned is megteheti, ha te kéred, ha elismered, hogy szükséged van rá, ha szomjazol az Élő Víze. A félénk tanítványokból bátor hősöket teremtett. *Egyetlen feltétele van, hogy megtöltsünk egy üveget, az, hogy üres legyen. Egyetlen feltétele van annak, hogy az Élet Vízét igyuk: szomjazni rá, vagyis elismerni, hogy szükség van rá. Ahhoz, hogy gyertyát gyújthassunk, el kell ismernünk, hogy sötétségben élünk. Ahhoz, hogy erő szálljon ránk, el kell ismernünk gyöngeségünket. Ő nem azokhoz jön, akik igazaknak vagy jóknak hiszik magukat, hanem a szükségét szenvedőkhöz és bűnösökhöz. Minél inkább szükségünk van rá, annál inkább többet kapunk. Ahhoz, hogy betöltsön a Szentlélek, az szükséges, hogy üresek legyünk önmagunktól és minden bűntől. **A Szentlélekben való életnek a feltételei tehát a kerestség, a bűnbánat, és hogy kérjük a Szentlelket.*** „Aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék, aki hisz énbenem, belsejéből az Írás szava szerint élő víz folyói fakadnak.” (Jn 7,37) A Szentlélek nem azért jön, mert szentek vagyunk, hanem azért, hogy szentek legyünk. A következő gyümölcsöket termi az életünkben: (Gal 5,29) szeretet, öröm, kedvesség, békesség, türelem, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Az bizonyítja, hogy megtapasztaltad a Szentlélek kiáradását, hogy mátol kezdve olyan békéd és biztonságod van, amit soha életedben nem tapasztaltál. Másképp fogsz szeretni, képes leszel elszakadni bűnödől, és a Magasságbeli erejével fogsz tanúságot tenni az élő Jézusról. Kedved lesz imádkozni, és éhezni fogod Isten Igéjét, valamint érezni fogod Isten jelenlétét benned. Valaki szelíden tapasztalja a Szentlélekáradást, mint szellőt, mások erősebben, mint fergeteges szelet. Isten el akar árasztani minket Szentlelke élő vizével, bele akar meríteni szeretete és hatalma óceánjába, de úgy is járhatunk, mint a vízben úszkáló palackok. A víz mindenfelől körülveszi, de nem árad bele, mert be vannak dugva. Ez a dugó a bűn, és minden harag és neheztelés, ami a szívünkben van, valamint a szeretetlenség, mely nem engedi be a Szentlelket. A Szentlélek közösségi érzést fejleszt ki, és felelősséget Krisztus testének minden egyes tagja iránt. Annak a jelei, hogy nem élünk a Szentlélekben, a következők: „kicsapongás, tisztátalanság, fajtalanosság, bálványimádás, babonáság, ellenségeskedés, viszálykodás, vetélkedés, harag, veszekedés, szakadás, pártoskodás, irigykedés, gyilkosság, részegetkedés, tobzódás és ezekhez hasonló.” Vagyis a test cselekedetei. (Gal 5,19-21) Vö. Menjetek (77-94) Nem elég azt mondani, hogy „Megkaptam a Szentlelket.” hanem egyszer, s mindenkorra a Lélek gyümölcsei szerint kell élnünk, az ApCsel szerint három feltétele van annak, hogy valaki a Szentlélek vezetésében megmaradjon, mégpedig egység az Egyházzal, kitartó imádság, és az Eukarisztia. „Állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban.” (ApCsel 2,42) Aki nem gyakorolja a közösség javára a karizmáit, abban nem bontakozik ki, vagy elveszítheti. „A Lélek ajándékait ugyanis mindenki azért kapja, hogy használjon vele.” (1Kor 12,8) A bérálásban a Szentlelket nem magánhasználatra kapjuk, ezért aki bérálás után nem jár közösségbe, vagy ott nem vállal szolgálatot, azt nem szabadna megbérálni, mert visszaél Isten legnagyobb ajándékával.

A SZENTSÉGRE VEZETŐ LEGRÖVIDEBB ÚT, ha hűségesek vagyunk a Szentlélek indításaihoz.

1. mert a feladat meghaladja erőnket

Tapasztaljuk, hogy olykor rendkívüli erőfeszítéseket teszünk életünkben, és még sincs átütő ereje személyiségünknek. Mintha nem fejlődnénk. Óriási erőfeszítéseket tudunk elpazarolni olyan dolgokra, amit Isten nem akar. A szentté válás nem egy általunk eldöntött életprogram megvalósítása. Akármilyen erőfeszítéseket is tesz az ember, nem képes önmagát megváltoztatni. Egyedül a Szentlélek Isten tudja meghaladni tökéletlenségeinket, korlátainkat a szeretet rendjében, egyedül neki van elegendő hatalma a szívünk fölött. Ha ennek tudatában vagyunk, sok fölösleges küzdelmet és csüggedést kerülhetünk el. Nem saját erőnkből kell szentté válnunk, hanem meg kell találni a módját, hogy úgy cselekedjünk, hogy Isten szentté tegyen bennünket. Ez nagy alázatot követel (le kell mondani arról a gögös törekvésről, hogy a magunk erejéből akarunk nagygyá lenni). **Nem arról van szó, hogy nem kell erőfeszítéseket tenni, hanem, hogy erőfeszítéseink ne legyenek terméketlenek, jó irányba kell mutatniuk. Ezen az úton kulcsfontosságú megtudni, hogy erőfeszítéseink mire irányuljanak.** Ez nem mindig egyértelmű, és nem is mindig egyezik azzal, amit kezdetben elképzeltünk. Faustinta nővér írja naplójában: „**A szentségre vezető legrövidebb út a Szentlélek indításaihoz való hűség.**” Inkább erre van szükség, nem arra, hogy felesleges erőfeszítéseket tegyünk életünk bármely területén, ahol azok terméketlenek maradnak, vagy csak kevés eredményt hoznak. Elsődlegesen arra törekedjünk, hogy felismerjük, befogadjuk és megvalósítsuk a Szentlélek indításait.

2. mert egyedül Isten ismeri minden ember útját

A szentség formáiból annyi van, ahány ember. Senki sem tudja, hogy miben áll a saját szentsége, ez csak apránként, menet közben tárul fel előtte, s gyakran egészen más, mint amit elképzelt, mert egyedül Isten képes egyedülálló remekműveket teremteni. Az ember csak utánózni tud. A megszentelődés legnagyobb akadályja lehet, ha nagyon ragaszkodunk a saját tökéletességünkről alkotott képhez. Ha az ember szentté akar válni, akkor nem elégedhet meg azzal, hogy követi azokat az általános irányelveket, amik mindenki számára érvényesek. Meg kell értenie, hogy mit kér Isten egyedül tőle, amit lehet, hogy nem kér senki mástól. **Gyakran teszünk hatalmas erőfeszítéseket, hogy egy bizonyos dologban növekedjünk, miközben Isten mást kér tőlünk. Mászor ellankadunk, mert többet követelünk önmagunktól, mint amennyit Isten kívánna tőlünk. A kegyelem nem fog támogatni minket olyan dologban, amit Isten nem kér tőlünk, ugyanakkor biztosítja a kegyelmet ahhoz, amit kér. A tökéletesség nem annyira egy eszményképhez való külső hasonlóságban nyilvánul meg, mint inkább az Isten sugallataihoz való belső hűségben.** A Szentlélek nem terrorista, nem kér egyszerre minden fronton növekedést, nem kéri, hogy egyszerre minden erényt gyakoroljunk, és egyszerre életünk minden területén valósítsuk meg az eszményt. Ő ismeri gyengeségeinket, és lépésről lépésre tanít minket járni a Krisztus-követés útján, mint ahogy egy anya tanítja gyermekét lépegetni. Önmagunkkal szembeni durva, követelőző tapintatlanság nem a Szentlélektől való, sem önmagunk megvetése vagy lekicsinylése.

3. mert a kegyelemhez való hűség újabb kegyelmeket vonz.

„Jól van, te hűséges, derék szolga, mivel a kevésben hű voltál, sokat bízok rád.” (Mt 25,23) Ebből egy alapvető lelki törvény következik: azzal a feltétellel nyerhetjük el a fontos dolgokban való hűség kegyelmét, ha hűségesek maradunk az elérhető kis dolgokban is, főként, ha ezeket a Szentlélek kéri tőlünk sugallataival, serkentve szívünket. Faustina nővér írja le egy tapasztalatát ezzel kapcsolatban: „Ma este a szokásosnál is betegebbnek éreztem magam, rögtön az áldás után aludni indultam. De amikor beléptem szobámba, belülről hirtelen úgy éreztem, hogy be kell mennem N. nővér cellájába, mert segítségre lenne szüksége. Habozás nélkül be is nyitottam hozzá, mire N. nővér a következőket mondta: „Ó, milyen jó, hogy Isten idevezérelte önt!” Olyan halkán tudott csak beszélni, hogy alig hallottam. Ezt mondta: „Nővérem, legyen szíves, hozzon nekem egy kis citromos teát, mert nagyon szomjas vagyok, és mozdulni sem tudok, annyira rosszul vagyok!” Valóban nagyon szenvedett és magas láza volt. Amikor visszatértem cellámba, lelkemet nagy szeretet töltötte el Isten iránt, és megértettem, hogy nagyon kell figyelniünk a belső indításokra, és hűségesen kell követni őket. És az egyik kegyelemhez való hűség másik kegyelmeket is vonz.” Erre is alkalmazható Jézus szava, a lelki élet egy másik törvényszerűsége: „Akinek van, annak még adnak, akinek nincs, attól még azt is elveszik, amije van.” (Mt 13,12) Ha hűségesen követünk egy-egy sugallatot, annak minden egyes alkalommal a kegyelmek bőséges kiáradása a jutalma, elsősorban a gyakoribb és erőteljesebb sugallatok által. A lélek így még jobban edződik az Isten iránti hűségben, egyre világosabban észleli akarátát, amit egyre könnyebben tud teljesíteni. Szalézi Szent Ferenc is megerősíti ezt: „Amikor nagyon jól használunk fel egy Urunktól kapott sugallatot, akkor ad egy másikat is.” Vagy ahogy Kis Szent Teréz leírja: „Az erény gyakorlása édes és természetes lett számomra; kezdetben az arcom gyakran elárulta vívódásaimat, de kicsinyenként eltűntek ezek a vonások.” Ehhez az engedelmességhez a boldogság kegyelme társul, ami kitágítja a szívet, amitől a lélek szabadnak érzi magát: „Törvényeid útján futva járok, hiszen szívemet kitágítottad.” (Zsolt 119,32)² A Szentlélek hatása, hogy elveszi a szívünkben a kőszívet, és hússzívet ad nekünk, hogy törvényeit megtartsuk és megtegyük. És ne egy idegen törvény igájában nyögjünk, hanem belülről vezérelt emberekké váljunk. Az ilyen ember nem azért tartja meg a törvényeket, mert kell, hanem belülről fakadóan úgy érzi, nem tudja nem megtenni, mert az borzasztó távoli lenne tőle.

HOGYAN SEGÍTHETJÜK A SUGALLATOK KIFEJLŐDÉSÉT?

Nem az a keresztyén, aki bizonyos törvényeket megtart, vagy általános eszményképeket próbál utánózni, hanem „akiket Isten lelke vezérel, azok Isten fiai.” (Róm 8,14) Ha igazán keresztyénként akarunk élni, akkor nélkülözhetetlen, hogy egyre világosabban fel tudjuk ismerni a Szentlélek sugallatait, ennek nagyon egyszerű eszközei vannak, amit most 10 pontban sorolunk fel.

1. **Dicsőítés és hála.** Sokszor az akadályozza, hogy bőségesen kapjunk sugallatokat Istentől, hogy amit már kaptunk, nem ismerjük fel eléggé, és nem köszönjük meg neki, azaz nem becsüljük meg ajándékait.
2. **Vágyakozni kell és kérni.** Gyakran kell kérnünk: „Légy segítségemre döntéseimben, és add, hogy egyetlen sugallatodat sem vegyem semmibe.”
3. **Határozzuk el, hogy semmit sem tagadunk meg Istentől!** Nem arról van szó, hogy képesnek kell lennünk máris mindenben engedelmeskedni Istennek, hisz' az gőg lenne, de nagyon elszántnak kell lennünk arra, hogy Isten egyetlen szándékát sem vesszük semmibe, amit csak tudtunkra ad, bármilyen apró dologról legyen is szó. Vigyázzunk, nehogy ez az elhatározás aggályoskodássá váljon, amit az ördög arra használhatna fel, hogy elcsüggedjünk, és elkezdjünk félni attól, hogy elmegyünk Isten akarata mellett.
4. **Éljünk gyermeki engedelmisségben és bizalomban.** Ha azt akarjuk elérni, hogy Isten sugallatai által egyre többet mutasson meg akaratából, akkor azzal kell kezdeni, hogy engedelmeskedünk Isten azon szándékainak, amiket már ismerünk: parancsolatok, életállapotunkból fakadó kötelességeink, Szentírás tanítása, Egyház tanítása, hivatásunkkal és munkánkkal járó követelmények, közösségi, családi, társadalmi kötelességeink. Illúzió azt hinnünk, hogy képesek vagyunk engedelmeskedni Istennek, miközben képtelenek vagyunk arra, hogy embereknek engedelmeskedjünk, vagy csak akkor vagyunk erre képesek, ha kedvünk van hozzá.

² Vö. P. Jacques Philippe: A Szentlélek iskolájában, Nyolc Boldogság Katolikus Közösség, Homokkomárom, 1998, 11-22.

5. **Ráhagyatkozás.** Ha nem hagyunk fel a nehézségekkel szembeni lázadozással és makacskodással, ez az Istennel szembeni bizalmatlanság megnehezíti a Szentlélek számára, hogy életünket irányítsa. Engedelmeskednünk kell az eseményeknek és szeretettel bele kell egyezni mindabba, amire életünk eseményei „kényszerítenek”. Ne elszenvadjuk, hanem válasszuk, amit nem kerülhetünk el, és amit Isten szán nekünk.
6. **Lemondás.** A lelki növekedés terén gyakran a legnagyobb akadályt jelent a dolgokhoz, személyekhez, elképzelésekhez, nézetekhez, szokásokhoz való ragaszkodás.
7. **Csend és béke.** Isten lelke békés lélek, békességben és szelíden szól és cselekszik, sohasem zűrzavarban és nyugtalanságban. Ha engedjük eluralkodni bennünkben az izgatottságot, a kapkodást, a nyugtalanságot, a fecsegést és a szétszórtságot, akkor ez szinte biztosan megakadályozza a Szentlélek munkáját.
8. **Tartsunk ki hűségesen az imádban!** Egy személyes találkozáshoz idő kell és rendszeresség. Napi 5 perc nem elég.
9. **Figyeljünk szívünk készítéseire!** Különbséget kell tudnunk tenni a saját természetünkől, az ördög ügködéséből vagy a Szentlélek működéséből eredő, szívünkben zajló mozgások között. Gyakran mozgat bennünket a félelem, neheztelés, harag, vagy a vágy, hogy mások észrevegyenek, csodáljanak, az érzékiség, stb. Ezek a rendetlen készetések származhatnak romlott természetünkől, vagy ahogy ma azt inkább mondjuk, sebeinkből. Jöhetnek még az ördögtől is, ekkor kísértésekről van szó. Egyes, jónak tetsző készetések (amelyek célja jó), lehet, hogy valójában nem azok, és inkább az ördögtől erednek, aki ravasz és néha olyasmire ösztönöz, ami jónak látszik, de valójában ellenkezik Isten velünk kapcsolatos akaratával, és kedvezőtlen eredménnyel jár, vagy valamilyen túlzáshoz vezet. Kis gyakorlattal meg tudjuk határozni, melyek azok a készetések, melyek a Szentlélektől származnak (pl. hogy tegyünk vagy ne tegyünk meg valamit), mert azok mindig örömet és békességet hagynak maguk után bennünk még akkor is, ha először nem volt kedvünk megtenni azt. Az ördögtől vagy sebeinkből származó indítatások pedig még ha kedvünk is van hozzájuk, hosszú távon mindig zavart, ürességet és szomorúságot hagynak maguk után. Sajnos ezek a rossz gyümölcsök pl. egy kapcsolatban nem azonnal mutatkoznak meg, ezért mondja Jézus: „gyümölcsseikről ismeritek meg őket.” (Mt 7,20) További segítség lehet az eligazodásban a következő néhány elv:
 - a. Isten soha nem mond ellent önmagának. A Szentlélek nem indíthat minket olyan dologra, ami ellenkezik Isten akaratával.
 - b. Összhang Isten Igéjével és az Egyház tanításával. Egy fiatal, aki engedetlen a plébánosával szemben, még akkor sem az isteni kegyelem hatására cselekszik, ha célja önmagában véve dicséretes. A Szentlélek az egység lelke, ezért aki papjait, keresztény testvéreit szidja, és velük az egységet megtörve cselekszik, még ha zseniális és előremutató impulzusokat is képvisel, akkor sem a Szentlélek hatása alatt cselekszik, és többet fog ártani, mint amit használ. Jobb egy gyenge ötlet békében, mint egy erősebb békétlenségben.
 - c. Összhang a saját hivatásom követelményeivel. A Szentlélek nem indíthat arra egy családját, hogy a férjét, gyerekeit elhanyagolva, őket súlyosan megkárosítva tegyen valamit Krisztusért.
 - d. Nem gögőit és megosztlást, hanem alázatot és egységet szül. A Szentlélek mindig úgy tétet velünk jól, hogy az boldoggá tesz, de elbizakodottság, dicsekvés és önelégültség nélkül, mert tudjuk, amit teszünk, nem belőlünk fakad, hanem Istenből.
 - e. Békességet és örömet az ördög képtelen maradandó módon produkálni. Egy Istentől jövő sugallat is okozhat bennünk nagy nyugtalanságot. Ez a nyugtalanság azonban nem a sugallatból ered, hanem a mi természetünkől és ellenállásunkból az isteni indítatással szemben. Amint befogadjuk az indítatást, és már nem ellenkezünk vele, akkor szívünk eltelik békességgel. Tudnunk kell leküzdeni lustaságunkat, a kísértéseket, melyek félelmet ébresztenek és a szokásainkhoz való merev ragaszkodás miatt megkötnék.
 - f. Állhatatosság a jele Isten sugallatainak. Isten lelkének egyik jellegzetessége az állhatatosság. Ezzel szemben mindaz, ami testünkől vagy a gonosz lélektől származik, bizonytalan és változékony, mint pl. hangulatunk és vágyaink. Ugyanígy van az ördöggel is: hol az egyik, hol a másik irányba hajt, beülteti a bogarat a fülünkbe, hogy abbahagyjunk egy dolgot, és belekezdünk egy újba, úgy, hogy végeredményben ne csináljunk semmit. Leggyakrabban úgy akadályozza meg egy jó terv végrehajtását, hogy felcsillant előttünk egy másikat, ami jobbnak látszik. Ezzel szemben az isteni sugallatok biztosak és szilárdak. Éppen ezért általában véve jó, ha (különösen nagy fontosságú dolog esetén) nem követünk sebtében egy-egy indítatást. Meg kell győződni, hogy nem tűnik-e el teljesen egy kis idő múltán, ami annak a jele, hogy nem Istentől való.
 - g. Isten akarata a nagyobb szeretetben, és nem biztos, hogy a nagyobb szenvedésben van. Isten sugallatai gyakran ellentétesek elsődleges hajlamainkkal (önzés, lustaság, könnyelműség), de Isten nem hóhér, és nem mindig azt kéri, ami nehezünkre esik, hanem gyakran azt, ami örömünkre szolgál.
10. **Nyissuk meg szívünket egy lelki atyának!** Általában nem vagyunk képesek arra, hogy világosan lássuk magunkat, saját indítékainkat, alázatos lépés elismerni, hogy nem boldogulunk önmagunkban, ez pedig Istennek nagyon tetsző hozzáállás. A rendszeres gyónás elengedhetetlen a tisztán látáshoz.

AZ ISTENI SUGALLATOKAT TEHÁT A KÖVETKEZŐKBŐL LEHET FELISMERNI: békességet adnak, nem változékonyak, alázatot ébresztenek.³

Az előadás teljes verziója tartalmazza a kiscsoportos kérdéseket, a KEK ide vonatkozó részeinek kivonatát, az Apostolok Cselekedetében leírt hét Szentlélek áradás magyarázatát Hugyecz János atya magyarázatában és Burbela Gergely verbita atya előadásának részleteit. Elérhető: mente.hu/Töltsd le!/Előadások.

A Szentlélek nélkül:

Isten	távoli
Krisztus	a múlté
az Evangélium	holt betű
az Egyház	csupán szervezet
a tekintély	uralkodás
a misszió	propaganda tevékenység
a szentmise	emlékek felidézése
a keresztény élet	rabszolga morál

A Szentlélekben viszont:

A kozmosz feltámad és nyögi az Isten Országa szülési fájdalmait,	
a feltámadt Krisztus	velünk van
az Evangélium	életünk ereje
az Egyház	elénk éli a Szentháromságos életét
a tekintély	felszabadító szolgálat
a misszió	Pünkösd
a liturgia	emlékezés és elővételezés
az emberi cselekvés	átistenül.

³ Vö. dölt betűs részeket: P. Jacques Philippe: A Szentlélek iskolájában, Nyolc Boldogság Katolikus Közösség, Homokkomárom, 1998, 23-57.

